Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramentis in genere - Cod. Ettenheim-Münster 199

Santi, León

[S.l.], 1632-1633

Qvaestio I.

urn:nbn:de:bsz:31-117164

Visual Library

DISPUTATIONICA

De Conformitate quam habere debet humana voluntas cum divina ut recta sit ac bona.

QUÆSTIO I

De multiplici voluntate Dei.

De tota hac controversia videri possunt ex recentioribus Azor, Valentia, Suarez, Vasquez, Salas, et Montering.

Nota voluntatis illegitimæ in scientia actu speciei voluntatis tum divinæ tum humanæ, quartio ergo est de conformitate voluntatis humanæ cum divina in ratione entitatis aut qualitatis aut magnitudinis sed in circumstantiis actibus obliquis actibus humanæ voluntatis ut recti sint et boni habere debent rectam ali quam regulam cui conformentur hæc regula duplex est, prima seu remota quæ est divina voluntas, 2da seu proxima quæ est secunda et quæ dicitur lex, 1ma igitur regula ~~[illegible]~~ humanorum actuum est divina voluntas quæ dicitur lex æterna, lex æterna duplicitur considerari potest, primo ex parte intellectus, 2do ex parte voluntatis in ipso Deo, primo illo modo appellatur lex indicalis, qua manifestat quid ex ordine sua bonum et quid malum sit, 2do vero modo dicitur lex imperans quæ nunc sit actus intellectus seu voluntatis certo in suam imperii ab ipsa voluntate habet ~~[illegible]~~ cum divina voluntas sive obligans ut tota sua voluntatis humanæ, lex igitur æterna complectitur solum in voluntate Dei id est divina voluntas Dei est lex æterna per quam conformitatem habet voluntas humana rectitudinem in suis actibus porro prima hæc est remota regula applicatur nra voluntati ab ipso nro intellectu hac ratione qua recta ad examinem seu revocio experimentum tanquam imago est ipsius quædam divina intellectus legis prima manet lex æterna secundum aut sequendum proponitur tam vero actus divina voluntatis licet in sua entitate unus sit quia est omnino inter se nec a voluntate distinctus, dicitur tamen esse multiplex si nro intellectu modo ratione obiectorum et circumstantiarum in ordine ad eos igitur divina voluntas primo in voluntatem revelatam et arcanam quæ per revelata intelligitur quæ divina quæ a Deo nunquam semperam cumsit omittenda nobis quia est. e. Deus inquit prohibet quidem a Deo voluntate revelata in scripturis peccata sed voluntate arcana et occulta ipsum id ordinari et ~~[illegible]~~ ita excedat ocularis exercenda iustitia vindicatrici, 2do dicitur divina voluntas in voluntate efficacem et inefficacem, 3tio in absolutam et rationatam, 4to in antecedentem et consequentem, 5to de qua in voluntatem signi et beneplacenti, voluntas inefficax est illa quæ talis est et nata sua non inforat effectum quales sunt voluntates quæ Deus vult omnes homines ~~[illegible]~~ bene vivere et obedire præceptis Matth. 19 et quales sunt illæ quæ vult omnes homines salvos fieri ad Timoth. 2, utique et inefficax cum negotio bene vivant negotio homines salventur, efficax est illa quæ si intres ad exequendum effectum non est impedita semper impletur ac necessario effectum sequitur aut simpliciter et absolute si voluntas sit absoluta aut aliqua

extrinseca adiuncta.

existente dictione voluntas sit dictionata de voluntate efficaci illa quam varia loca
scriptura, Hester 13 dic qui potest resistere voluntati tuae si decreveris saluare Israel
psal: 113 dia quaecunq voluit fecit, Isaia 46 consilium eius stabit et omnis voluntas eius fiet
ad Rom. 9 voluntati eius quis resistit, voluntas absoluta et quae traditur quibus a dictio
nata vt cum Deus immediate vel hoc vel illud operari aliquid ~~aliquo~~ quacunq limitatione dictione
infusa formaliter vel virtute dictionata et quae cum sit in voluntate diuina tendit in suum
obiectum dictione et sic dicitur dictionata dictione se tenente ex parte actus vt ~~et~~ et sit aliquo voluntate
ad et si dictio poneret voluntas antecedens quam dicuntur modo omnes Theologi
vt patet ex Damasc. et S. Thoma et proprie illa qua Deus vult aliquid antequam vocet
nostrum arbitrium liberum vt: voluntas quae statuit dare nobis auxilia praeuenientia ido vocatur et cogitatio in intellectu et in voluntate subitus affectus timoris et amo
ris, vt tenet notat Fasguiez cap: 3 haec: a: voluntas antecedit nostrum arbitrium liberum et
efficax et similiter voluntas antecedens illa qua Deus fecit et imponit nobis ob
ligare faciendi aliquid illectiam qua vult impam pnitentiam peccati et qua etiam
dicit velle dis homines saluos fieri, deinde etiam illa opera vult alia a nobis ~~non~~ peccanta
vt: pluviam etc, voluntas permittere et qua statuit simul cum nro libero arbitrio
ac voluntate operari et haec etiam voluntas efficax et sed cum nra libera cooperatione
et vera antecedentes et tenere nro arbitrio sequente et ordinate quae sequitur ex nris operibus
seu quae sequitur meritorum nrorum operum seu quae Deus vult post praeuisum nrum
meritum quales sunt illa quae vult reproborum damnationem pp peccata, haec et destinatorum
ad praemium pp merita, S. Thomas dicit voluntatem antecedentem et qua Deus vult
aliquid secundum se prescindendo a circumstantiis sequentem et qua aliquid vult
vitis circumstantiis et explicat exemplo illis qui ne faciat naufragium proiciunt res
ces in mare, vult et proiicere voluntate sequenti considerantis circumstantiis ordinis
vult et retinere voluntate antecedenti et considerando res et circumstantias in quibus
reperit et sic similiter affectus affectus circa merces sed retinet secundum prescindendo a
periculo mortis ac eadem ratione vult Deus voluntate antecedenti omnes homines saluos fieri
et diuina voluntate vero sequenti vitis operibus vult bonum saluare malos damnare,
voluntas signi in nobis in actu et nra voluntatis sed ~~signum~~ signi actus voluntas bene
placiti et actus qui formaliter et in voluntate diuina quae Deus aliquid vult quando vult quando nobis
huius diuina voluntatis saltem qua sequitur assignant: secundum mandatum diuinum
negotiorum seu prohibitio ~~seu~~ sed ~~virtuosorum~~ operum, solet a quibus ad haec
externa signa semper insistent actum externum seu bene placitum Dei.

Prima opinio affirmat; imo ne talia signarent falsa; ido diuina voluntas placet et obedientia precepti, vitiumq peccata, amplectantur omnia opera libere nros actus etc.

Ea opinio negat, imo Deus fecit Abrahamo vt filium occideret nec tamen habuit voluntatem beneplaciti circa eius mortem, et argumentum fuit etiam et in prophetis commentatorum quibus Deus respicit et vult aliquid malum fieri vult inferre ido ~~quando~~ vult peccatum, sic prohibendo peccata respicit et habere voluntatem

vindicandi illa

impedendi illa quatenus non raro amittit nec impedit, ita producendo gratiam per enterpretationem Baptismi abluitionem significat se velle hoc baptizato dare aeternam salutem et tunc ipse eiusdem pro peccatis damnat.

Respondet Becanus de decretis divina voluntatis huiusmodi signis non semper significari id quod notis ma ipsa videtur significari, ut fit in facto Abrahami &c.

Hac responsio Becani mihi non satisfacit, quia quatenus videtur procedere in hoc casu ad se: in Deo sit voluntas illa rei sua propria ac directe significat per voluntatem signi non a rei quam proprie ac directe significat; neque etiam satisfacit exemplo responsio Montesini quam non vacat plurimis impugnare aut explicare.

Ex ergo hac regula semper et vera et semper significare in Deo voluntatem sive efficacem sive inefficacem circa rem quam proprie ac directe eadem signis significat. Plura de voluntate signi et beneplaciti; haetenus de multiplicatione actuum divina voluntatis.

QUAESTIO II.

De variis modis quibus humana voluntas fit esse conformis voluntati divinae.

Et quia modus unitatis quinque caarum, imo in genere causae formalis ut quando voluntas humana ex charitate operari videtur ex charitate divina operari quia se metipsum, tunc ex charitatis habitu voluntas formatur quinque actus qui a voluntate humana fit tendit in divinam voluntatem sicut eadem motivum quia Deus in sua operatione ejus motivum et velut forma extrinseca intrinsecus actus qui in ipsum tendit ideo fit etiam habitus charitatis appellari forma, et quo ad hoc ipsum a doctoribus occurrunt de ut teneamur formare actus nostra voluntatis semper cum divina quamvis possimus elicere actus voluntatis bonos absque eo quod operemur ex habitu charitatis et absque eo quod referamus in Deum ut de operam licet teneamur nunquam operari sine charitate sicut Vasquez, Salas, Montesinos; ideo fit et formatus sit in genere causae efficientis ad eum modum quo effectus informari solet a causa aequalis licet cum sit talis fit qualem ipsa causa producere intendit, sic igitur actus nostra voluntatis tunc in genere efficientis format voluntati divinae quando talis et qualem voluntas divina vult aut permittit quando est, nihil et velle et humana voluntas nisi quod divina vult aut permittit ut ipsa velit ideo ut in peccatum nisi permitteret Deus peccatum et nisi serviret ad ultimam actus peccaminosi; notat a hoc loco Sanctus Sect.: voluntatem divinam hoc comparando ad humanam in hoc genere efficientis multipliciter, imo si Deus vellet absolute et efficaciter me v.g. velle aliquid quam voluntatem appellat sufficientem si quidem absolute Dei fuit, si vero sequatur fuit et ex eo appellandam approbantem, ideo si Deus eligit quam voluntatem dicit partim absolutam et efficacem partim vero inefficacem quidem respectu obligationis quam Deus imponit inefficacem vero respectu autem quem obligat, ut dicit Suarez et bene, hoc extra Dei voluntatem et efficacem circa actum quem vult me habere in me obligando aliquo secreto, 3tio si Deus velit actum sive voluntatis dando ~~actum~~ velum aut velit ex complacendo ut eum vult ut ego velim et efficiat et ut eligam id et melius etiamsi in offi=